

Софийска районна прокуратура е внесла обвинителен акт срещу ***** за това, че на 14.03.2019 г. около 21:10 часа в гр. София, при управляване на моторно превозно средство – лек автомобил марка „Опел“, модел „Корса“ с рег. №*** по бул.„Климент Охридски“, с посока на движение от бул.„8-ми декември“ към бул.„Г.М.Димитров“, в района на №7А на бул.„Климент Охридски“, нарушил правилата за движение по пътищата в Закона за движението по пътищата (ЗДвП), а именно:

Чл. 15. (1) На пътя водачът на пътно превозно средство се движи възможно най-вдясно по платното за движение, а когато пътните ленти са очертани с пътна маркировка, използва най-дясната свободна лента.

Чл. 21. При избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в км/ч: Категория В – в населено място 50 километра в час“;

Чл. 116. Водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата, към инвалидите, в частност към слепите, които се движат с бял бастун, и към престарелите хора.

- не използвал за движение най-дясната свободна лента на бул. „Климент Охридски“, управлявал автомобила си със скорост от 60 километра в час и не проявил внимание и предпазливост към пешеходеца *****, ЕГН ***** и по непредпазливост му причинил тежка черепно-мозъчна травма със счупване на черепния покрив и основа вляво, епидурален кръвоизлив и контузия на мозъка, реализирали медикобиологичния критерий постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота – тежка телесна повреда по смисъла на чл. 128, ал.2 от НК – престъпление по чл.343, ал.1, буква „б“, пр.1 вр. чл.342, ал.1, пр.3 от НК.

В съдебно заседание участващият по делото прокурор поддържа обвинението срещу ***** като счита, че събраните в хода на съдебното следствие доказателства и проверените, събрани такива на досъдебното производство водят до извод, че подсъдимият е извършил престъплението, за което му е повдигнато обвинение.

Счита доказателствата, подкрепящи обвинението, че освен показанията на разпитаните свидетели, така и изготвената повторна тройна автотехническа експертиза, защитена от вещите лица в съдебно заседание, счита, че същата стъпва на всички събрани в хода на досъдебното производство доказателства и направените изводи в нея от вещите лица кореспондират изцяло и с гласните доказателства, с обективните находки, че подсъдимият е нарушил правилата за движение по пътищата като е управлявал със скорост над разрешената на инкриминираното място и в

резултат от извършеното от него нарушение е станал причина по непредпазливост да причини съставомерния престъпен резултат на пострадалия, поради което моли тази експертиза съдът да кредитира за сметка на изготвените предходна единична и комплексна, доколкото в тях направените изводи от вещите лица стъпват на предположения и на теоретичните постановки във водещи трудове за изготвяне на автотехнически експертизи.

Пледира съдът да признае подсъдимия за виновен като счита, че при определяне на наказанието на подсъдимия същото може да бъде определено с приложение на чл.55 от НК, доколкото същият не е осъждан, не са налице данни за завишена опасност от него като водач на моторно превозно средство, поради което моли за наказание в минималния предвиден от закона размер при условията на чл.55 от НК и съдът да му присъди направените по делото разноски.

В допълнение по отношение на задължителната за приложение хипотезата на чл.343г от НК намира, че лишаването от право да управлява моторно превозно средство в размер на осем месеца би изпълнило целите на наказанието, очертани от чл.36 от НК.

По молба на пострадалия ***** съдът го конституира като частен обвинител.

ЧО ***** редовно призован, не се явява лично, но се представлява от адв.К****, който изцяло се присъедини към пледоарията на районна прокуратура.

В допълнение изрази становище, че така повдигнатото обвинение се доказва по безспорен и категоричен начин, както от събраните гласни, така и от събраните писмени доказателства и от приетите заключения по назначените експертизи.

Безспорно се установи, че на инкриминираната дата около от 21:10 часа в гр.София, при управляване на моторно превозно средство – лек автомобил марка „Опел“, модел „Корса“ с рег. №**** по бул.,„Климент Охридски“, с посока на движение от бул.,„8-ми декември“ към бул.,„Г.М.Димитров“, в района на №7а на бул.,„Климент Охридски“, подсъдимият е нарушил правилата за движение по пътищата, а именно чл.15, чл.21, чл.116, като по този начин и управлявайки лекия си автомобил със скорост от 60 км. в час не проявил внимание и предпазливост към неговия доверител и по непредпазливост му причинил тежка телесна повреда.

По отношение на предложено наказание от страна на районна прокуратура предоставя на съда.

Защитникът на подс.*****, адв.Д***** счита, че за да се реши правилно въпросът от правна страна задължително първо трябва да бъде решен въпроса по фактите, тоест съдът следва прецизно да анализира целия доказателствен материал, да отдели спорното от безспорното и да направи съответните

изводи въз основа само и единствено на обективно събраните доказателства по делото.

По делото има разпитани наистина няколко свидетели, за които задължително трябва да се обърне внимание на техните показания в няколко части, а именно първо каква е била пътната обстановка по време на произшествието. Тя е от изключително значение, тъй като е свързана с видимостта на водачите.

Така например свидетеля *****който се е движил зад автомобилите, управлявани от подсъдимия и от другия свидетел Чернирадев дава подробна информация за това, че мястото на произшествието, където е станало е било изключително тъмно, нямало улично осветление и не е имало в района на произшествието или поне в близост до него нито пешеходни пътеки, нито светофари, които отнапред да предполагат, че това място е конфликтно и би могло да се очаква възникването на предвидима опасност, както го пише в чл.20, само, че в конкретния случай няма повдигнато такова обвинение.

Освен, че е било тъмно този свидетел говори и за нещо много важно, че веднага след произшествието като е разговарял с другия свидетел Чернирадев, който е управлявал лек автомобил „Тойота“ в дясната лента на движение той е споделил пред него, че за малко той е щял да бутне пострадалия, като тези показания говорят красноречиво за видимостта не на неговия доверител, а за видимостта на свидетеля, който би трябвало от неговата позиция и посока на движение да вижда много по-добре пострадалия и с оглед на конкретната пътна обстановка на практика се оказва, че дори и този свидетел е забелязал в последния момент пострадалия. В показанията на свидетеля*****се казва, че пострадалият изскочил от един много тъмен участък и първоначално той определя човека като „нещо“, той дори не го е възприел физически като човек. Възприел го е буквално пред него като нещо черно и това нещо е пресичало много бързо и много близко пред неговата предна част.

Тук си заслужава да се обърне внимание и върху още една част от неговото обяснение, където той казва, че единствено бързата му реакция с волана е позволила той да не блъсне пострадалия, всъщност ***** каква, че ако е трябвало само да спира, както го задължава чл.20 е щял да го удари той самия и при положение, че този свидетел, който е в много по-благоприятна и изгодна позиция на движение, от която би трябвало, както твърдят вещите лица от тройната експертиза, на която се позовават държавното и частното обвинение се казва, че практически видимостта не е била такава, каквато твърдят вещите лица и механизмът на произшествието не е бил такъв, какъвто те са го отразили. Обаче, когато пострадалият е пресякъл пред автомобила „Тойота“ неговия доверител вече с оглед посоката му и позицията му на движение не е могъл да го забележи в един по-ранен момент и затова вещите лица, изготвили другите две експертиза там много точно, категорично и конкретно са изчислили какво е било реалното отстояние до мястото на удара

за неговия доверител.

Пострадалият ***** казва нещо много важно, когато е тръгнал да пресича, той е видял само една кола. Ноторен факт е, че пешеходците виждат много по-добре, по-далече и по-добре възприемат пътната обстановка, от който и да било водач. Водачите виждат само в зоната, осветена от късите светлини, както е в конкретния случай, докато за пешеходците светлините на фарове той би могъл да ги възприеме като опасност от много голямо разстояние и тук ***** казва, че всъщност е видял само едната кола, тръгнал е да пресича пред нея, разминал се е с нея, но втората кола, която е била управлявана от неговия доверител по „България“ всъщност ето го ъгълът на видимост, ето я реалната видимост, която се съдържа в показанията на този свидетел. Е как тогава ще обвиняваме водачът, който има много по-ограничена видимост от пешеходеца, че не го е забелязал в много по-ранен момент при положение, че самият пешеходец не е видял автомобила, управляван от неговия доверител.

Освен това и свидетеля ***** дава информация и за мястото, където е настъпило произшествието. Това е място, където освен, че е много тъмен участък от пътя той казва, че това място е нехарактерно за пресичане на пешеходци, което също е безспорно установен факт по делото.

Останалата част от доказателствения материал се съдържа в трите автотехнически експертизи. Експертизата на** ***** не следва да бъде, защото не притежава, каквито и да е качества на експертиза. Това е един опит да се представи произшествието единствено и само в теоретичен план, защото вещите лица на неговите въпроси още при първия зададен въпрос как са определили мястото на удара по дължина и по широчина те казват, че не са ползвали никакви формули и изчисления. Това е недопустимо. Мястото на удара е най-важният момент, в която и да било експертиза, от който се градят всички последващи заключения, и които са свързани по между си и са подчинени на една систематическа логика и ако на някой от тези въпроси не се отговори конкретно и точно, то всичките тези неточности ще повлияят и са повлияли, както е в конкретния случай при отговорите на последващите въпроси. Вещите лица са казали, че мястото на удара, както и скоростта са го определили при отхвърляне на тялото напред. Тук те влизат в едно вътрешно противоречие, като казват, че ударът всъщност не е челен и след като ударът не е челен те категорично не могат да използват този метод.

На стр.5 те казват, от протокол от съдебно заседание те казват, че тялото е било отхвърлено на около 10-15 метра. Как вещите лица ще определят отхвърляне с такъв толеранс с близо една трета от общата дължина на отхвърляне. Те всъщност с кои параметри са работили. Едно е да бъде отхвърлен на десет метра, друго е да бъде отхвърлен на петнадесет метра. Разлика от пет метра категорично води до драстични разминавания при отговорите на всички останали въпроси, защото при десет метра отхвърляне на тялото скоростта ще бъде една и мястото на удара ще бъде едно, а при

петнадесет метра отхвърляне мястото ще бъде различно. Ползвали са метода по счупеното предно стъкло, който е метод, експериментален и е от 2001 г. – 2004 г. според вещото лице *****

За отхвърлянето на тялото ноторен факт е и те го заявиха в съдебно заседание, че има значение, както ръста на пострадалия, така и неговото тегло, и когато са правени тези експериментални методи, както и вещото лице в последното заседание заяви, че онези остарели методи са ползвали автомобили с много висока предна частта, а когато автомобилът е с много ниска предна част начина на отхвърляне на тялото и дължината на неговото отхвърляне е абсолютно коренно различна.

Вещото лице каза, че този център на тежестта се изчислява, той не се приема.

Вещите лица също така, когато определят видимост и отстояние за неговия доверител те заявиха категорично, че е от съществено значение скоростта на автомобила, който се движи вдясно от неговия доверител „Тойотата“, а тази скорост те са я приели. Те всъщност не са я изчислили и те казват, че не могат да определят скоростта на този автомобил, а тази скорост е функция и е от изключително значение за видимостта на водача *****.

Времето за реакция, когато са изчислявали те казват, че това време за реакция при конкретни пътни условия може да бъде между 2,5 секунди, а в конкретния случай с какво време за реакция са работили два пъти по-малко време за реакция, също недопустим подход от тези вещи лица и в разрез с основния принцип в правото, че следва да се работи с най-благоприятните за дееца параметри.

В протокола от 04.10.2023 г. вещите лица лично заявиха изключително важни факти и обстоятелства, които са направили като изводи в експертизата и на база на неговите въпроси.

На стр.3 на негов въпрос „В такъв случай за мястото на удара по широчина ползвахте ли формули и изчисления?“ вещите лица казват, че изчисления не могат да се направят за конкретния случай. Още при първия въпрос тези вещи лица абдикират. Тяхната експертиза губи своя смисъл и доказателствена обезпеченост, защото отговорът на този въпрос е фундаментално важен за отговорите на останалите въпроси.

На въпрос вещите лица на стр.5 след като те са казали, че ударът и той е безспорно е установено не е член между автомобила и пострадалия „В такъв случай тези деформации сами по себе си достатъчно точен и коректен метод ли са за определяне на скорост или не според вашата експертна теория?“ и вещите лица казват, че този метод не е най-точния, и тъй като пешеходецът още повече, че е останал встрани от автомобила и тук вече вкарват объркващото заключение, че това отхвърляне можело да бъде около 10-15 метра. Всъщност не става ясно те с каква дължина на отхвърлянето в случая са работили.

Когато ги попитал как са определили скоростта на „Тойотата“ те каза ли, че обективни данни нямат, по които те да определят точно скоростта на „Тойотата“, това е стр.7, последния абзац. Само и този абзац може да обоснове извода, че тази експертиза категорично не може да бъде кредитирана и ценена от съда, защото всъщност вещите лица признават, че не могат да определят достоверно скоростта на „Тойотата“, а тя е функционално зависима с останалите скорости и отстояния, включително и с видимостта, която е за неговия доверител към пострадалия.

На стр.9 вещите лица правят още едно самопризнание, което съдът категорично следва да го обсъди и на това основание отново да не кредитира тази експертиза, защото на въпрос „Има ли обективни данни по делото за това как е пресичал пешеходецът, както по отношение на ъгъла, така и по отношение на скоростта му на пресичане?“, вещите лица казват, че няма данни и най-накрая те казват, че изчисленията са правени с най-неблагоприятния за водача вариант. Такъв подход е недопустим и в разрез с изискванията на чл.303 от НПК, тъкмо обратното, вещите лица следва да отговорят на въпроса „Има ли вариант, при който удара е бил непредотвратим?“ категорично в другите две експертизи за всички възможни разгледани варианти се вижда, че ударът за неговия доверител е бил непредотвратим.

Всеки един, ако е бил на мястото на неговия доверител категорично е щял да блъсне пострадалия, още повече, имайки предвид в какво състояние се е намирал той – алкохолно повлиян и отделно изключително неадекватен от взетия букет от медикаменти и от наркотични вещества, които по своята същност действат различно на човешката психика.

На тази база счита, че следва да бъде изключена тази тройна експертиза, която е послужила като основа за внесения обвинителен акт, тъй като тя е категорично необоснована, неправилна и предизвиква съмнения за нейната правилност.

От правна страна, на първо място е повдигнато обвинение за това, че той не се е движил възможно най-вдясно на пътното платно и не е ползвал най-дясната свободна лента.

В чл.15 има и една ал.2, т.2, която казва, че в населените места на пътното платно с две или повече пътни ленти за движение в една посока водачът може да ползва най-удобната за него лента.

Поведението на неговия доверител категорично не е съставомерно така, както го е дефинирало държавното обвинение.

Чл.21, превишената скорост, стана ясно на всички, че няма как да се обоснове категорично с колко километра в час се е движил неговия доверител, защото, както и вещото лице от последната експертиза, която изслушахме каза, че по делото няма обективни данни, от които по технически път да бъде определена скоростта на движение и тази скорост би могла да

бъде 50 км. в час, би могла да бъде и по-малка. В подкрепа на това, макар и косвени доказателства се съдържат в свидетелските показания на останалите участници в движението, които казват, че неговия доверител се е движил с приблизителна на тяхната скорост, а тази скорост е била около 30 – 40 км. в час.

От друга страна обаче, в правен аспект вещите лица са казали, че и при 50 км. в час и при по-ниска скорост ударът за неговия доверител е бил също непредотвратим, следователно скоростта не е в причинно-следствена връзка с настъпилия вредоносен резултат.

И третото обвинение, каквото е по чл.116 счита, че тук няма изобщо състав на нарушение, защото така, както е дефиниран в закона чл.116 той е неотнормисан за конкретния случай. Неговият доверител следва да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата и престарелите хора. Би се съгласил с това ако опасността беше възникнала в един по-ранен момент и неговият доверител би могъл да я оцени като такава в един по-ранен момент. Няма как да има състав по чл.116 на този тъмен участък от пътя, където дори и свидетелите, които са разпитани по делото казват, че в никакъв случай не са очаквали поява на пешеходец, а този пешеходец се е появил там на това място, опитвайки се да пресече, просто защото е бил повлиян не само алкохолно, но и медикаментозно и той е бил абсолютно дезориентиран.

Пострадалият също е участник в движението, както и водачът на лекия автомобил и за него има Глава XXI в ЗДвП, която регламентира и неговото поведение като такъв на пътя.

На чл.113 си заслужава да се обърне внимание, където се казва, че при пресичане на платното за движение пешеходците са длъжни да преминават по пешеходните пътеки при спазване на правила преди да навлязат на платното за движение.

Също така и чл.114 има въведени абсолютни забрани за пешеходците да навлизат внезапно на пътното платно за движение, да пресичат пътното платно при определен ъгъл и видимост и т.н., тоест ние нямаше да се намираме сега в тази зала ако пешеходецът беше изпълнил особените разпоредби на Глава XXI на ЗДвП, ето защо съпоставяйки поведението на единия и на другия участник в движението е категоричен, че може да се направи единствено обоснован и правилен правен извод, че неговия доверител категорично не е нарушил нито едно от правилата за движение така, както са му вменени с обвинителния акт.

Пледира на основание чл.304 от НПК съдът да приеме, че неговият доверител не е виновен за настъпилото произшествие.

Отделно от това, ако съдът не приеме това негово становище и не признае неговия подзащитен за невиновен, то мол и съдът да преквалифицира деянието по чл.343а от НК, защото безспорно е установено, че неговият

доверител се е обадил на телефон 112, състоянието на пострадалия и при появата на медицинско лице на място не е позволявало лично физически да окаже повече помощ, а след това, когато са дошли да натоварят пострадалия в линейката, неговия доверител също е помагал. Ето защо счита, че са налице абсолютните изисквания на закона за прилагането на чл.343а от НК, което предполага и евентуално налагане на наказание по чл.78а от НК.

В заключение неговото виждане е категорично, че неговият доверител не е виновен за конкретното произшествие

Подсъдимият *****, редовно призован, се явява лично, ползва правото си да не дава обяснения, подкрепя адв.Дойчев.

От фактическа страна:

На 14.03.2019 г., вечерта пострадалият *****бил облечен в тъмно сини дънки и синьо яке и бил употребил кокаин и тетрахидроканабинол, както и алкохол с концентрация в кръвта му от 2,33 на хиляда.

Около 21:10 ч. в гр.София подс.***** управлявал лек автомобил „Опел Корса“ с рег.№***** по бул.,„Климент Охридски“ с посока на движение от бул. „8-ми декември“ към бул.,„Г.М.Димитров“.

Бул.,„Климент Охридски“ бил отворен за движение в двете посоки, с по едно платно за движение във всяка една посока, разделени една от друга с двойна непрекъсната линия, покрит с асфалт, мокър, без неравности и наклон и без посипаности.

Платното за движение в посока от бул.,„8-ми декември“ към бул. „Г.М.Димитров“ включвало две ленти за движение, разделени една от друга с единична прекъсната линия, като дясната лента е с ширина 5,00 метра, а лявата – 4,80 метра.

Вдясно от платното за движение в същата посока имало тротоар с ширина 2,00 метра.

Подс.***** се движел в лявата лента, като пред него св.***** управлявал лек автомобил „Тойота Аурус“. Зад подсъдимия в лявата лента за движение се движел с лек автомобил „Фолксваген Пасат“ св.*****

Подс.***** св.*****и св.***** спрели на червен сигнал на светофара в района на магазин „Фантастико“ и изчакали подаването на зелен сигнал.

Първи потеглил св.*****след него подсъдимият и последен – св.*****

Тримата водачи се движели със скорост между 30 и 40 км/ч., като в същото време в района на №7А на бул.,„Климент Охридски“ на тротоара покрай дясното платно в посоката на движение на *****бил пострадалият***** който предприел пресичане на платното за движение от дясно на ляво спрямо посоката на движение на трите автомобила. Мястото, на което пострадалият предприел пресичане на бул.,„Климент Охридски“ било твърде слабо осветено, поради което св.Чернирадев възприел пострадалия

като сянка до лявото предно колело на автомобила и бързо завил вдясно като избегнал удара с пешеходеца.

Подс.***** се движел след св.Чернирадев, като пострадалият ***го забелязал, но под въздействието на употребения тетраhydroканабинол решил, че ще може да пресече и продължил на бърз ход, при което последвал удар между предната дясна част на автомобила и пешеходеца. Вследствие на удара пешеходецът бил качен върху предния капак на автомобила, като е достигнал с главата си до предното стъкло и го счупил. След удара *** изпаднал отдясно на автомобила, като с тялото си ударил и счупил дясното му огледало и бил отхвърлен напред и под ъгъл надясно от автомобила преди да падне на пътното платно.

Св.*****чул тъп удар, видял в задното огледало автомобил със счупено предно стъкло и спрял.

Св.***** забелязал случилото се и също спрял.

Подс.***** се обадил на тел.112 и съобщил за инцидента.

Пострадалият ***** бил откаран за оказване на спешна медицинска помощ.

В резултат от процесното ПТП на пострадалия***** била причинена тежка черепно-мозъчна травма със счупване на черепния покрив и основа вляво, епидурален кръвоизлив и контузия на мозъка, като тези увреждания са довели до постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота.

Подс.*****е неосъждан.

По доказателствата:

Горната фактическа обстановка се установи от следните доказателства и доказателствени средства:

1. показанията на свидетелите ***** дадени на съдебното следствие;
2. показанията на свидетелите ***** дадени на досъдебното производство и прочетени по реда на чл.281, ал.5 вр. ал.1, т.2 от НПК;
3. заключението на вещото лице д-р *****по съдебно-медицинската експертиза на пострадалия *****изготвено на досъдебното производство;
4. заключението на вещите лица ***** по химико-токсологичната експертиза на пострадалия ***** изготвено на досъдебното производство;
5. заключението на в.л.***** по авто-техническа експертиза, изготвено на досъдебното производство;
6. заключението на вещите лица д-р В.*****и инж.***** по комплексната медицинска и авто-техническа експертиза, изготвено на досъдебното производство и
7. протокол за оглед на местопроизшествие, скица и другите писмените доказателства, събрани по досъдебно производство №11083/2019 г. по описа

на РТП-ОР-СДВР, приобщени по реда на чл.283 от НПК.

При обсъждане на доказателствата:

С оглед липсата на съществени противоречия по фактите, свързани с доказването на деянието, съдът не намира за необходимо да обсъди детайлно, като посочи защо не кредитира определени доказателства изцяло или частично, както и защо кредитира други и какви изводи прави в резултат на това.

Съдът кредитира показанията на свидетелите ***** които са обективни, последователни и непротиворечиви.

***** и ***** дават сведения единствено за това, което лично са възприели без субективно повлияване върху интерпретацията на фактите, което да доведе до съмнения относно достоверността на обстоятелствата, за които те свидетелстват.

Свидетелските показания са логични, ясни, последователни и непротиворечиви и са в допълваща се взаимовръзка.

Съдът кредитира заключението на експерта д-р Н*****по съдебно-медицинската експертиза - то съответства, както на събраните по реда на съдебното следствие гласни доказателства, така и на писмените и в частност на медицинските документи, установяващи получените от пострадалия травматични увреждания.

От заключението по съдебно-медицинската експертиза се установи, че на ***** е причинена черепно-мозъчна травма със счупване на черепния покрив и основа вляво, епидурален кръвоизлив и контузия на мозъка.

Съдът кредитира заключението на вещите лица д-р В.Н***** и инж.*****по комплексната медицинска и авто-техническа експертиза, защото то напълно съответства, както на събраните гласни доказателства, така и на писмените медицински документи, установяващи получените от пострадалия травматични увреждания.

От заключението по комплексната медицинска и авто-техническата експертиза на вещите лица д-р В.Н*****и инж.***** се установява, че причината за произшествието е субективното поведение на пострадалия пешеходец, който е предприел пресичане на платното за движение на бул.“Климент Охридски“ на неопределено за целта място, навлизайки в опасната зона за спиране на автомобила, като водачът не е имал възможност да предотврати произшествието чрез спиране.

Съдът кредитира заключението на в.л.В*****по авто-техническа експертиза - то съответства на събраните писмени и гласни доказателства, а също така и на заключението по комплексната медицинска и авто-техническата експертиза на вещите лица д-р В.Нанкова и инж.*****

Съдът кредитира заключението на вещите лица *****и * по химико-

токсологичната експертиза на пострадалия *****, защото то се основава на съответно изследване на кръвни проби.

Съдът не кредитира заключението на вещите лица инж.****, инж.**** и**** по повторната тройна авто-техническа експертиза по следните съображения:

На първо място - то не съответства на събраните писмени и гласни доказателства – по делото няма данни подсъдимият да е управлявал процесното МПС със скорост 60 км/ч, а вещите лица са основали своето заключение на факт, който обективно е недоказан.

На следващо място това заключение не съответства на показанията на свидетелите ***** дадени на съдебното следствие, които към датата на изготвянето му вещите лица обективно не биха могли да вземат предвид.

На последно място вещите лица инж.***** са подценили състоянието, в което се е намирал пострадалия ***** предвид заключението на вещите лица ***** по химико-токсологичната експертиза, и най-вече въздействието на тетрахидроканабинола, който променя усещането за пространство и време и е оказал въздействие върху пострадалия при вземане на решение да продължи пресичането на пътното платно.

В заключение съдът намира, че кредитираните от съда доказателства – преки и косвени – изграждат ясна картина на фактическата обстановка, като позволяват да се направят категорични изводи относно характера на деянието, причините, довели до извършването му и настъпилите последици.

От правна страна:

Обект на процесното престъпление са обществените отношения, свързани с безопасността на движението и транспорта.

От ОБЕКТИВНА страна - подсъдимият ***** на 14.03.2019 г. около 21:10 часа в гр. София, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил марка „Опел“, модел „Корса“ с рег. №***** по бул. „Климент Охридски“, с посока на движение от бул. „8-ми декември“ към бул. „Г.М.Димитров“, в района на №7А на бул. „Климент Охридски“ не забелязал пресичащият на необозначено за целта място пешеходец ***** и го ударил като му причинил тежка черепно-мозъчна травма със счупване на черепния покрив и основа вляво, епидурален кръвоизлив и контузия на мозъка, реализирали медикобиологичния критерий постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота.

От СУБЕКТИВНА страна деянието, извършено от ***** се явява случайно по смисъла на чл.15 от НК, защото подсъдимият не е бил длъжен и не е могъл да предвиди настъпването на общественоопасните последици.

Деянието не е извършено виновно. От установените факти по делото липсва форма на вината несъзнателна непредпазливост по смисъла на чл.11,

ал.3 от НК.

Твърдяната в обвинителния акт скорост 60 км/ч не е доказана и съдът намира, че подсъдимият не е извършил напушение на чл.21 от ЗДвП.

Относно твърдението за нарушение на чл.15, ал.1 от ЗДвП, че на пътя водачът се движи възможно най-вдясно по платното за движение, а когато пътните ленти са очертани с пътна маркировка, използва най-дясната свободна лента, съдът намира, че ал.2 е приложима в този случай и подсъдимият е могъл да използва най-удобната за него пътна лента, защото се е движел в населено място, на пътно платно с две обозначени пътни ленти за движение в една посока, по които е разрешено движението на пътни превозни средства със скорост не по-голяма от 80 км/ч.

Предвид горното съдът намира, че подс.Василев не е извършил нарушение чл.15, ал.1 от ЗДвП.

Относно твърдението за нарушение на чл.116 от ЗДвП, който задължава водачът на пътно превозно средство да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, съдът намира, че това задължение няма абсолютен характер и неговото изпълнение следва да се преценява с оглед поведението и на пешеходеца.

Съгласно чл.113, ал.1 от ЗДвП при пресичане на платното за движение пешеходците са длъжни да преминават по пешеходните пътеки.

Това задължение пострадалият не е изпълнил - той е предприел пресичане на пътното платно на забранено за целта място. В близост до това място е имало действаща светофарна уредба, където той е могъл да пресече при спазване на светлинния сигнал.

Дори когато в населените места в близост няма пешеходна пътека, пешеходците могат да пресичат платното за движение и извън определените за това места, като при това спазват правилата по ал.1, т.1, а именно преди да навлязат на платното за движение, да се съобразят с приближаващите се пътни превозни средства.

В случая пострадалият е забелязал приближаващия се автомобил, управляван от подсъдимия, но под въздействието на тетрахидроканабинола, който променя усещането за пространство и време и му е оказал въздействие, **** е продължил пресичането на пътното платно.

При установената пътна обстановка, липса на достатъчна осветеност и поведението на пострадалия, съдът намира, че се касае за случайно деяние по отношение на подсъдимия, поради което от него не може да се търси наказателна отговорност.

За прокурора е ръководен чл.246, ал.1 от НПК и той съставя обвинителен акт, когато е убеден, че са събрани необходимите доказателства за разкриване на обективната истина и за повдигане на обвинение пред съда.

Съдът е длъжен да признае подсъдимия за виновен само и единствено, когато обвинението е доказано по несъмнен начин, съгласно чл.303, ал.2 от

НПК.

Ако съществува и най-малкото съмнение относно вината на дееца, съдът е длъжен да го признае за невиновен, защото присъдата не може да почива на предположения.

Всяко съмнение относно определен факт, въпреки наличието на противоположно по смисъл съмнение относно наличието на същия факт, съставлява единствено и само предположение относно съществуването на релевантния факт.

Като се установи, че престъплението, описано в обвинителния акт не е доказано по несъмнен начин и на основание чл.304 от НПК съдът призна за невинен***** и го оправда по повдигнатото му обвинение.

Държавни такси и разноски:

Предвид оправдателната присъда и на основание чл.190, ал.1 от НК съдът постанови, че разноските по делото остават за сметка на Държавата.

По тези мотиви съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Г.Г*